

דרין תורה בחנוך ובהעניק לבבלי דריין וכותם לדין גמור - ולקבלת מהיבן דעתני בכתב

לשכת בית דין: (800) 713 8956 TEL.

פניות "אומר משפטך" • ביר' מודע לך מה עלי: תומאס טרבורט, מורה אריאת, פילון בר. ג'יימס וויליאם אוניל צ'ארלס אוניל: לזכות קרייב, ג'ון נורמן גולדתון וויליאם, האריאן בורוותן, ובויארטי

כורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ולא הנשו בכלל אשר להם פנו תקפו בכלל חטאים

הגענו כוה להתריע ולמהות נגד מעשה רשעות והתקפה של בעל קלין - ובתו אסתר רחל הערטמאן, שהגינו ב"ערבות" ו"חלשנות" נוראות - נגד חתנו בעלה מוה"ר ואל שבתי הכהן הערטמאן נ"י. ובוים ג' העבר - הויסוף חטא על פשע - לבקש מן השופט: שיקנות את הבעל - על שפונה לבתי דין - המכריין עליהם שם מוסרים, שמו שמים על זההן - להחניק דעתות'ך - בכך הערכאות! ופשוט, שיש לנורותם עוז - כמباואר בכל הפסיקים. [עי' ש"ת הרמב"ט (ס"י כ"ז, ר"ק, ומ"מ), ר"ז פ' (ס"י י"ד), ר' קנטרי (ס"י ז"ז), ריב"ש (ס"י ק"ב), מהרייך (סוט ק"ד), תשב"ן (ח"ב, ס"י ר'5, ולו"ז מקון ת. ומ"ז, מוטה"מ טור ה, ס"י י"ג, ופס נור ג', ס"י ו'), בנימין ואב, (ס"י ר' פ"ב, ר' פ"מ, ומ"כ), רשב"ש (ס"י רע"ז), מהר"א ששון (ס"י כ"ג, וקנ"מ), מהרש"ם (ויז' ס"י ק"ע, ולו"ג, וקה"ע ס"י קל"ה), מהרייך"ן (ס"י ק"ג), רבבי ריבות (ס"י קל"ג), וכן נפסק להלכה ברם"א (מי"מ ס"י כ"ג, וס"מ ס"י י"ג), שמהדרמן ומנדין את ההורלך לפניו שופטי עכו"ם - עד שישולק יד העכו"ם מעליון, עי"ש]. ודברים נוראים כתוב הגה"ק בעל בטה"ק (טוט. ס"י ב'). שאנו לארכנו למגין - ויש לנו רז"י י"א מ"חרם" - עד שישוב בתשובה - ויבטל ויסלק יד עכו"ם מוחבאים.

ט. ואם הולך מזכיר שם ע"ז... מחלל ה' הוא. וצריך בפרא נדולה, "ומי שיש ביד
למחות ימיה לדי' ואם לאו הוא נכסל", ואמרינו בגנרא וכשל אלש באחו, בען
אחו, מכל שבל ישראל עכברים וה בת, ומוקטין בשש בידו למוחות מהויב ה
בחובתו של חבירו... עכ"ל. יותר מה ברור, דרמשיעים גם מעודם געל, מטלם
ברוך ר' ר' נידרי ושמטאי" מעגמם, הדם דרכיהם אין לנו מדרן בפעל וככובאו במו"ז ייז
ס"ל, פקס. מ"מ הר' כתוב מהרש"ס (מ"מ, ס"מ. מה. כי קד). על פי דברי הספט"ע (חומר ס"י
מקד.) והזכיר על "זרם הקרטונין" ה"ה נידרי מעצמו בפעל ממש, וגם נעש בכל
העושים החמורים עלי". וכפיון שכתב מהר"ס טר"ב ד' פאל, קומי תמליכת. שיש
זרם הקרטונין" על החללים לפני עכ"ם, שבוה הר' נכללים כל המסייעים ומהווים
וככל, וחיל: הסבירו ונודו בחדר נידרי ובשיטא, ובשם מורה ובגוריית יהושע בן נון,
שהלא יביא שם אדם חבירו בידרי נוים, או שלא יוכפנו ע"י גוים מאומת, חן נני הריות
חן מושל חן סדריות..., ובאם עבדו עלי", גורנו בחדרם בנידרי שיפצתה חבירו מידי נוים,
וישקט מועליו הנזירים המסייעים, שלא יבא לחיק, יופייננו וויצננו, "ולא יארים על ז'
טובי העיר ע"י גוים", ועוד גורנו ונדרנו והחרטנו בשיטא ובשם מורה, שלא יהא אדם
ראשאי ליטול שררה על חבירו, לא ע"י מלך ולא ע"י שר יושטט", כדי לעונש ולנקוט
ולכוף חבירו, לא בדברי הבא ולא בדברי שיטם, כי יש עזםם פרושים ואפייל
贊כוּם איגם..., והעובר על גוירותינו יהא באלה ובגורי ובשיטא, מוחדרם בשם מורה,
ובשיטטה ריחת, וזהו כל שරאל טובלין טמננו... פוטת בותי יינו נסך... וועל תקנה
וז התויפם: שמואל ב"ד מאי (חדשב"ס), יעקב ב"ד מאיר (יד"ת), אליעזר ב"ד נתן
(הראב"ז), ועוד ק"ג רביבים, עכ"ל. וב"כ הרשב"ש (פי ריע). והבא עלי' בעקופן לעוד
התובע ביד תקיפה של האותות ולהעתיד מלפנינו וטלאחריו וקפקן, אדור הווא לה' אלך
ישראל ובגורי ובשיטא ליהר' ויהיה על פני השדרה לדומן... עכ"ל. ונמצינו,
שהמלשינים גם עוזרים גבל, הטילו את עצםם בפעל ממש בתקח דם נידרי ושםתא,
רחיל. ואגנו מתרים כה את מלשינים שלחו ריע להם: שסמכותם על זהה עירוד" א' ז
"הטור" מוגען, לא יועל להם מואמה לkokot א"ע בעי ב"א, ואג"ל שום בכא לא יועל
להצלים בום עברה, רהלא כתוב בכהנה ג' (חומר ל' המתאץ ר' יה), שהודיע והוראת החקם אינו
בדין ומ"מ סופך עלי', מקרי "מודר" ומופטל [לעוזות ולשבועת]. רהלי' יורע את קונו
ונחהבו לופרדו גן, גם אוניא גיא ר' בר' קרש. עיי אגרא בבלם שופטס. ר' ל' שא"ט]. עלי".
עדין... וישראל הם ערבים ומ' גון, וטוחוויה וה חותובו של חבירו... אבל. וו' ג' 55.
ובחדא מהרא, אטו מתריעים בכל הרוקף נור רר' יהושע גליך מביך" גבعت המורה",
שלוח לו "הומני" ע"פ בקשת המלשנים..., שבוה הטעים את עצמו בדור
מוחיק ביד הולכים לפני עכ"ם, וש"ז פסק רמ"א (שם ס"י כ"ג) דמתירין ומנדין את
כל "המוחיק" ביד הולך לפני עכ"ם, ובכ"ב הב"ז (שם ס"מ ז' ופנ' משה (ה' ס"י כ"ג), וכל
הפסוקים והמציגים לעיל, [וע"ז משיב דבר (מ"ג סי' ז), מי באර (פי ע"ז), תושׂה ג' (מ"ג סי' ז, מ"ל), שרג'ג"ט (מ"ת, סי' קט)], וכבר אמרויל' (געין מ"ה, הל' ט"ז) "לאו עכברא גנב אלא חורא
גנב", וכל המסייעים ביד עובי עכירה - נידונים במומם. ובכן אנו מוחים גנד' ב"י"
קראלסבורג" שעני הגדורים חתמו אצל שטיב, ומטמא ברור שהם בבחנות יש בדים
למוחה" על "הטירות" הנוראות הלו, ומכ"ז הם שותוקם עם האמתלא העולוב: שכבר
סלקו עצם' מן הנידון... לבן לחי' דעת, שקהל כל משלשות הלו תלי' נם על
צווארים, עד שפנקו מלטייע לחמלשינן, ויצו' במחאה גליה נגרם. והרי התואר
מוחיק" ביד הולך לפני עכ"ם, ככל אל' מי שיש בידו למוחה ואינו מוחה", וכember
בשורת בנימין זאב (פי יט) חול': ואלו האנשים החתאים שנורמים תקלח לאחרים,
ונפלים בראשות עונש החורם והשבועה שהשביע משה אדונינו לשראל בדור נעריהם ובחר
יעבל, רהחרום אדור אדר לא יקים את דברי התרבות הזאת... שנחרנס תקלח לחבירו הוא
נכט תחתיו לכל עונשים, ולאו דוקא אלו האנשים החותאים, אלא "כל העורר להם
ואינו בא לעוזה ה", בלבוט לעוזה אותם שטוכחים אותם, הם בכל העונש... ומ"י
שמחתה על אלו הרשעים החותאים, ה' תיברך יפרע טמננו... ואם ח' ז לא יחו'ו
בתשובה, הרי חן גענשימים מכל אדר אדרנו לעיל..., והקב"ה הראה לך לאדם זו רור
ודורשדו דור דור וחכמי, ואלו הדרושים בטלו רוני תורה ועתירדים ליתן את הדין, "ואם
איויה בר כי רב מסיען ומוחה עליין, עתיד ליתן את הדין ונם לה' חוויאיך ורבנן
לטשרקה, ועלוי אני קורא רישע ערום...", זה יפרע מן המתבכן בטליתות ומראן עצמן
בכפרושין ואין פרושין...," ואני אומד על החוא בר כי רב דהה ראי לו למוחות בידם,
וזדררכת אינו מוחה... עבירה גודלה בידו ותפש בעונם", ובגנרא, אמר ר' ר' ד' מאי
דרכוביה ה' במשפט יבאו עם זקנ' עמו ושריו, אם שרים חמוא זקנ' מה חמואו, אלא
להצלים בום עברה, רהלא כתוב בכהנה ג' (חומר ל' המתאץ ר' יה); שהודיע והוראת החקם אינו
בדין ומ"מ סופך עלי', מקרי "מודר" ומופטל [לעוזות ולשבועת]. רהלי' יורע את קונו
ונחהבו לופרדו גן, גם אוניא גיא ר' בר' קרש. עיי אגרא בבלם שופטס. ר' ל' שא"ט]. עלי".

והיות שדבר ברור ברור פסק הרמב"ם (דשות פ"ג, ס"ט) - בזה"ל; "אם לא חור בו בסתר, מכלימין אותו ברכבים ומפרנסמין חטאו - ומחרפיין אותו בפניו ובמכוין ומקלין אותו עד שיחזר לモטב". אשר על כן - בכך **תוה"ק** - המסורה לנו מרכזותינו פוסקי הדורות (איל), חרינו מכך בשר בת רביים, שע"פ דין תורה"ק, הרי

בָּעֵד (ישראל ישכר דוב) **קְלִיּוֹן** ובתו אסתר רחל הערמאן

הם: "מוסרים" - "מלשינים" - "מחלי שם שמיים" - "מרימים יד בתורת מרע"ה" - "מחרפים" - "מנגדפים" - "מיקרים אלילים", והם מוטלים בפועל ב"חרים" - "נידי" ו"شمתא", ויהיו לחרפה ולדראון עולם בתולדות ימי עמינו, וمرة הסבה אחריתם. ניש ל乾坤יפם בכל מיני הרחבות. ואצל שאסור לקייםם אן לחזקם בשום פיזבל'שנה.

והדרינו מתרים אותם בתוכה וכח תוה"ק, שיסלכו תיכף ומיד יד עכו"ם מהנתבע הנ"ל - ויבטלו מעליהם כ"ערכאות" כל ה"טסירות" - בהוא ובעהיד [כהאוף של]: "ויזיראהל ויוחט פרעושידעם" דוקא], ותרם שייעשו כן - מלבד מה שרובץ עליהם כל דברי הפסוקים הנ"ל, גם אין נזקין לתביעתם בכית דין של ישראל כלל. ואנו פונים בוזה לכל מי שיש בכוחו להשפיע עליהם - שיחדרו מדריכיהם המכקללים, ברואי שהייה חלוקן בין המפעדים הרות על תלה, ולמוחור ולנוחה שלמיםthon כמו נהר, ולהשומעים יונעם ותבא עליהם ברכת טוב, ושלום על ישראל.

זועץ – באנן על החתומים בשם שאור חכמי היביר' צ – דסנוף "שמדרו משפט יום חמישי לסדר" אשר ראיינו צרת נפשו בהתחנהו אלגנו" (מקצת) העשירים וחמשה ימים לחודש כסלו, (א) דחנוכה, שנת ה"א השע"א לפ"ג.

